

РЕШЕНИЕ

№ 36750

гр. София, 24.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 03.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **7452** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 28, ал.5 от ЗМВР. Образувано е по жалба на И. И. Н. от [населено място], срещу решение № 328605-130 от 10.06.2026г. на ВПД директор на ГДНП в частта, в която е отказан достъп до личните данни на жалбоподателя, обработвани в АИС „Оперативен документ“, АИС „Оперативен анализ“, АИС „Регистър на спешните повиквания 112“, ЕАРКООС, АИС „Граничен контрол“, ЕИСПП, и липсва произнасяне по исканията в заявление на жалбоподателя от 23.01.2026г. за предоставяне на детайлна информация за всяка операция по обработване на личните данни – цели, правно основание, получатели, срок на съхранение, източник, проверка на надеждността и как е отбелязана степента ѝ на точност, кои длъжностни лица, кога и на какво основание са имали достъп и обработвали личните данни на жалбоподателя, системни дневници и класификация на данните. Предметът на делото е уточнен с молба от 29.06.2026г. Жалбоподателят посочва, че липсват мотиви защо предоставянето на исканите данни би застрашило националната сигурност, обществения рид или разследването на престъпления. Поради това не може да се прецени дали ограничаването на достъпа до личните ми данни е пропорционално на обществения интерес. Дори и да е така обаче, административният орган е следвало да предостави достъп до останалата част от данните чрез заличаване или редактиране на защитените елементи. Няма данни също за това логовете до данните по чл. 63 от ЗЗЛД, класификацията на данните по чл. 48 от ЗЗЛД и детайлите по обработката им. Оспорва се също отказът в частта за достъп до АИС „Граничен контрол“, в която е посочено, че същият се осъществява след плащане на такса в нарушение на чл. 53, ал.2 от ЗЗЛД и чл.12, § 5 от регламент 2016/679. Не е извършено и препращане на преписката на съответните органи в МВР, които са

компетентни по всяко от исканията. Същото се отнася и до достъпа до ЕИСПП, където МВР е един от органите по чл. 378, ал.2 от ЗСВЛ, следователно дължи произнасяне и по това искане. Поради това се иска от съда да отмени процесното решение, в частта, в която е постановен отказ да се предостави достъп до личните данни на жалбоподателя и върне преписката на ответника за предоставяне на такъв достъп. Претендират се разноски за държавна такса. Подробен съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - ВПД директор на ГДНП, редовно уведомен, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събралите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 23.01.2026г. до директора на ГДНП жалбоподателят е поискал копие на всички негови лични данни, обработвани в АИС „Инциденти“, АИС – ЦПР, дела за оперативно наблюдение, дела за оперативна разработка, прилагани СРС, ЕИСПП, автоматизирана дактилоскопска идентификационна система, национална ДНК база данни, АИС – Издирвателна дейност, специализирани информационни фондове на ГДБОП, ДВС и СОБТ, АИС – Домашно насилие и насилие основано на пола, АИС – Български документи за самоличност, АИС – Контрол на автомобилния транспорт, АИС – АНД, АИС – Граничен контрол, АИС – КОС, АИС – Частна охранителна дейност, регистри на дирекция „Миграция“, АИС – Управление на документните потоци, АИС – Произшествия – ПБЗН, Национална система 112, Национална шенгенска информационна система за сигналите от България, ведно с информация за всяка операция по обработването по чл. 15, §1 от регламент 2016/679 – идентификация на източника на данните, действия по проверка на надеждността, класификация на данните по чл. 48, ал.1 от ЗЗЛД и как е отбелязана степента им точност и надеждност, справка от системните дневници за това кои лица, кога и на какво основание са обработвали данните.

С писма до директорите на засегнатите в заявлението структури на МВР ответникът е поискал становище дали да се предостави достъп на лицето до основанията за обработване на данните му. Видно от отговор на за директора на ГДБОП от 06.04.2026г., в АИС „Оперативен анализ“ е установен само един документ, касаещ заявителя, който представлява чувствителна информация по смисъла на чл.37а, ал.1, т.4 от ЗЗЛД и не следва да се предоставя достъп до него. Видно от отговор на ВПД директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР от 02.04.2026г., в базата данни на дирекцията се обработват лични данни на заявителя във връзка с подадени от него сигнали и извършваните по тях проверки. Информацията е служебна тайна, защитена от ЗЗКИ, и не подлежи на предоставяне съгласно чл. 28, ал.2, т.1, б. „б“ и „в“ от ЗМВР. Видно от отговор на ВПЗД началника на ГДНП от 03.04.2026г. в ЕАР – КОС се обработват лични данни на жалбоподателя във връзка с притежаваното от него разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и разрешително за придобиване на оръжие и боеприпаси за него. Работата с ЕАР – КОС е регламентирана с организационно – технологични правила, които изискват акт на министъра на вътрешните работи за осигуряване на достъп. Поради това такъв не може да бъде предоставен на лицето.

Видно от отговор на директора на дирекция „НС 112“ от 09.04.2026г., дирекцията обработва данни на сигналподател с тел. № [ЕГН] с имена И. Н. относно неправилно паркирани автомобили, за спешна медицинска помощ, за отправена заплаха, за предпоставки за ПТП, за измама, достъп до които следва да бъде отказан на основание чл. 16, ал.4 от ЗНССПЕЕН. Видно от отговор от ВПД началник отдел БДС- СДВР от 29.04.2026г., личните данни на заявителя са обработвани във връзка с издаване на лични документи на лицето. Достъп до тях може да бъде предоставен при спазване на чл. 70 от ЗБЛД. Видно от отговор на началник отдел „КИАД“ при

ГДНП от 05.06.2026г. МВР не е администратор на системата ЕИСПП, а само получател на лични данни за съответния субект. Поради това искане следва да се подаде до Прокуратурата на РБългария, която е администратор на системата. Видно от отговор на зам.директора на ГДГП от 23.04.2026г., в АИС ГК се съхраняват данни за заявителя във връзка с преминавания през ГКПП на страната, използваните от него документи и превозни средства. Информацията се предоставя от отдел „БДС“ в СДВР след заплащане на такса съгласно чл. 41, ал.2 от тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по ЗДТ.

С решение № 328605-130 от 10.06.2026г. на ВПД директор на ГДНП е предоставен достъп до личните данни на жалбоподателя, които се обработват в информационните фондове на изградените и функциониращи системи на МВР, като е посочен източника на данните, вида им по чл. 48, ал.1 от ЗЗЛД и на какво основание са обработвани тези данни. Със същото решение е отказано предоставянето на достъп до личните данни на жалбоподателя, обработвани в АИС „Оперативен документ“ и АИС „Оперативен анализ“ (частта от заявлението, касаеща специализирани информационни фондове на ГДБОП, ДВС и СОБТ), АИС „Регистър на спешните повиквания 112“ и Единен автоматизиран регистър за контрол на общоопасните средства – на основание чл. 37а, ал.1, т. 3 и 4, чл. 54, ал.3, т.1 и 3 от ЗЗЛД, чл. 28, ал.2, т.1, б. „б“, „в“, „д“ и „е“ от ЗМВР, както и обработвани в АИС „Граничен контрол“ и ЕИСПП – поради това, че компетентният орган е различен от ответника. Решението е получено от жалбоподателя на 12.06.2026г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Първоначално жалбата е насочена срещу мълчалив отказ по заявление от 23.01.2026г. до директора на ГДНП, тъй като исканият акт не е издаден в срока по чл. 57, ал. 1 АПК. Впоследствие след подаване на жалбата е последвало издаване на решение № 328605-130 от 10.06.2026г. на ВПД директор на ГДНП, в което е отказан достъп до част от личните данни на жалбоподателя. В тази връзка с молба от 29.06.2026 г. е направено искане жалбата да се счита за подадена срещу обсъжданото решение в отказващата му част. В случая органът не се произнесъл своевременно, но мълчаливият отказ е бил последван от частичен изричен такъв, което е допустимо, тъй като не се преклудира възможността органът да се произнесе по искането, с което е сезиран. Издаденият със закъснение акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание, а ако е била подадена жалба срещу мълчаливия отказ, тя трябва да се приеме като жалба срещу изричния отказ. В този смисъл т. 8 от Постановление № 4/22.09.1976 г. по гр.д. № 3/1976 г. на Пленума на Върховния съд. Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт в частта, съдържаща изричен отказ, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, което се установява със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г., с която министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР да се произнася по постъпили от субектите на данни искания за упражняване на права по чл.12-22 от Регламент 2016/679.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Съдът приема, че мотивите на акта освен в самия него, се съдържат и в административната преписка по издаването му.

Заповедта е издадена при спазване на административнопроизводствени правила. Всички релевантни по случая факти са правилно установени. Изпратени са писма до всички структури, посочени в заявлението на жалбоподателя, за установяване дали обработват личните му данни, на какво основание и може ли да се предостави достъп до тях. Отговорите на заинтересованите структури са част от административната преписка, предхождаща издаването на акта.

По отношение на спазването на материалния закон, настоящият състав приема следното: Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД на обжалване пред съда подлежат актовете и действията на администратора и на обработващия лични данни, съставляващи нарушение на правата на субекта на данни по ОРЗД, каквото нарушение е отказът за достъп по член 15 от ОРЗД. Според чл. 4, § 1 от Регламент 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /"субект на данни"/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, § 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съответно § 3 от същия член предвижда, че "ограничаване на обработването" означава маркиране на съхранявани лични данни с цел ограничаване на обработването им в бъдеще. §7 и 8 от същата разпоредба дефинират „администратор“ - физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; и „обработващ лични данни“ - физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора. В чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД е регламентирано, че субектът на данни упражнява правата по чл. 15 – 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

В чл. 15 от Регламент 2016/679, е предвидено "право на достъп на субекта на данните", като в параграф 1 е прието, че "субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните... ". В конкретния случай отправената от жалбоподателя писмена молба до Директора на ГДНП /администратор в рамките на правомощията му съгласно представените по делото Вътрешни правила на МВР и Заповед за делегиране на правомощия от 08. 10. 2019 г./, несъмнено има характер на заявление по смисъла на чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД и съдържа реквизитите по чл. 37в от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗМВР обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД /чл. 25, ал. 3 от ЗМВР/. В случая жалбоподателят е поискал да му бъдат предоставен достъп до личните му данни, обработвани в АИС „Оперативен документ“, АИС „Оперативен анализ“, АИС „Регистър на спешните повиквания 112“, ЕАРКООС, АИС „Граничен контрол“, ЕИСПП, както и детайлна информация за всяка операция по обработване на личните данни – цели, правно основание, получатели, срок на съхранение, източник, проверка на надеждността и как е

отбелязана степента ѝ на точност, кои длъжностни лица, кога и на какво основание са имали достъп и обработвали личните данни на жалбоподателя, системни дневници и класификация на данните. Разпоредбата на чл. 23 от ОРЗД предвижда случаите, в които може да бъде приложено ограничение при предоставянето на лични данни.

Изисква се ограничението да бъде: предвидено в закон, да е необходимо и пропорционално, да е конкретно мотивирано, така че субектът и съдът да могат да разберат защо и в какъв обем правото се ограничава. Съгласно чл. 15 от Директива /ЕС/ 2016/680 Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, които ограничават изцяло или частично правото на достъп на субекта на данните, до степен и срок, при които такова частично или пълно ограничаване представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице, за да: се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проучвания, разследвания или процедури; не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания; се защити обществената сигурност; се защити националната сигурност; се защитят правата и свободите на други лица. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, за да определят категориите обработване, които могат изцяло или частично да попадат в обхвата на § 1, букви а/ — д/.

В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки предвиждат администраторът да информира без излишно забавяне в писмена форма субекта на данните за всеки отказ на достъп или ограничаване на достъпа и за причините за отказа или ограничаването. Тази информация може да бъде пропусната, когато предоставянето на такава информация би възпрепятствало постигането на някоя от целите, посочени в § 1. Държавите членки предвиждат администраторът да информира субекта на данните за възможността за подаване на жалба до надзорен орган или за търсене на защита по съдебен ред. Държавите членки предвиждат администраторът да документира фактическите или правните основания, на които се основава решението.

Съгласно чл. 37а, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искове. В процесния случай органът се е позовал на чл. 37а, ал.1, т.3 и 4, чл. 54, ал.3, т.1 и 3 от ЗЗЛД и чл. 28, ал.2, т.1, б. „б“, „в“, „д“ и „е“ от ЗМВР, за да откаже да предостави достъп до данните в посочените по-горе регистри. Съдът следва да разгледа последователно дали тези основания са налице за всеки от посочените регистри: 1) по отношение на данните, обработвани в АИС „Оперативен анализ“, видно от писмото на за директора на ГДБОП, за жалбоподателя са налични данни, които са пряко свързани с работата на съответната структура и представляват чувствителна информация. Поради това

достъпът до личните му данни следва да бъде отказан на основание чл. 37а, ал.1, т.4 от ЗЗЛД - когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за общественения ред и сигурност.

Става въпрос за един документ – съпроводително писмо относно две лица, който е обект на проверка, поради което съдът намира, че достъпът до личните данни на жалбоподателя в тази система е отказан на законно основание. 2) по отношение на данните, обработвани в АИС „Оперативен документ“, видно от писмото на ВПД директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ за жалбоподателя са налични данни, свързани със сигналите, подадени от жалбоподателя, по които дирекцията извършва проверки. Достъпът до тази информация се осъществява при спазване на принципа „необходимост да се знае“ съгласно чл.3, ал.2 от ЗЗКИ, тъй като информацията представлява класифицирана такава - служебна тайна по смисъла на т.1 от списъка, утвърден със заповед № 81213-878 от 24.07.2015г. на министъра на вътрешните работи. Достъпът до нея се осъществява съобразно утвърдените със заповед № 81213-429 от 08.04.2021г. на МВР организационно-технологични правила.

Съгласно чл.14 от тях не се предоставят лични данни на лица, които се обработват за тях в АИС – ОД. Поради това достъпът до личните данни на жалбоподателя в тази система следва да бъде отказан на основание чл. 28, ал.2, т.1 б. „б“ – когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за обществения ред и сигурност; и б.„в“ – за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност, както и общите основания по чл. 54, ал.3, т.3 и 4 от ЗЗЛД - администраторът може да откаже изцяло предоставянето на информацията по ал. 2, когато това е необходимо, за да се защити общественият ред и сигурност и националната сигурност. Става въпрос за трите имена, ЕГН и здравни данни за жалбоподателя, които се съдържат не само в негови сигнали, но и потвърдени такива в хода на извършени проверки, поради което съдът намира, че достъпът до личните данни на жалбоподателя в тази система е отказан на законно основание. 3) по отношение на данните, обработвани в Единен автоматизиран регистър за контрол на общоопасните средства, видно от писмото на ВПД началника на отдел „Охранителна полиция“ за жалбоподателя са налични данни, свързани с притежавано от него разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и разрешително за придобиване на оръжие и боеприпаси за него.

Посочено е кои лица имат достъп до данните, кои лични данни се обработват и с каква цел. Отказан е достъп до информационния фонд на ЕАР – КОС, тъй като съгласно чл.9 от ОТП, утвърдени със заповед № 81213-23 от 08.01.2024г. на министъра на вътрешните работи, външни потребители могат да го достъпват само на законово основание и след акт на министъра на вътрешните работи. Посочено е обаче, че достъпът може да е индиректен, въз основа на писмено запитване до ГДНП. От изложеното следва, че съдържащата се в писмото информация може да бъде предоставена на жалбоподателя под формата на индиректен достъп до личните данни на жалбоподателя, потребителските профили за достъп до тях, целите на използване на личните данни и правното основание. Поради това в тази част отказът следва да бъде отменен като незаконосъобразен. 4) по отношение на данните, обработвани в Регистър на спешните

повиквания 112“, видно от писмото на директора на дирекция „Национална система 112“, в системата са налични данни, свързани с обаждания от тел. [ЕГН], посочен в заявлението на жалбоподателя от 23.01.2026г. като телефон за връзка.

От този номер са подавани сигнали от лице с име И. или И. Н.. Посочено е, че достъпът до данните във връзка с посочения телефонен номер следва да бъде отказан на основание чл. 16, ал.2 - 4 от ЗНССПЕЕН - директен достъп имат служителите от център 112 и служителите от службите за спешно реагиране, на които са предоставени съответните права на достъп чрез лично потребителско име и парола, а след архивиране на данните - службите за спешно реагиране, както и органите на съдебната власт могат при необходимост да изискват данни от регистъра във връзка с конкретен инцидент. Съдът намира отказът за незаконосъобразен, тъй като цитираната разпоредба от специалния закон не ограничава правото на достъп до данните на самото лице, за което се отнасят.

Не се сочат и съображения, свързани с обществения ред и сигурност или други основания по чл.37а, ал.1 от ЗЗЛД и чл. 28, ал.2 от ЗМВР, които да послужат като основание за отказ да се упражни правото по чл. 15 от Регламента. Поради това в тази част отказът е незаконосъобразен и следва да бъде отменен относно личните данни на жалбоподателя, целите на използване на личните данни, правното основание, получателите, срокът на съхранение и конкретните операции по обработката им. 5) по отношение на данните, обработвани в Единната информационна система за противодействие на престъпността, видно от писмото на началника на отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“, администратор на тази система е Прокуратурата на РБългария. МВР е само получател на лични данни, т.е. има характера на обработващ данните по смисъла на Регламент /ЕС/ 2016/679. Поради това МВР не е субект на задължението по чл. 15 от Регламента и правилно е отказан достъп до личните данни на жалбоподателя в тази система. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че МВР е следвало да препрати заявлението му до администратора на лични данни, тъй като достъпът до тази система се осъществява по друг ред и след решение на друг орган (виж Наредба за Единната информационна система за противодействие на престъпността), който следва да бъде сезиран от лицето, за което се отнасят данните (по арг. от чл. 384, ал.2 от ЗСВл). 6) по отношение на данните, обработвани в АИС „Граничен контрол“, видно от писмото на зам.директора на ГДГП, в системата се съхраняват данни за преминаванията на жалбоподателя през ГКПП на страната, използваните от него документи за пътуване и превозни средства – три имена и ЕГН.

Посочено е кои са получатели на информацията, както и целите, за които се обработва, и срокът на съхранението ѝ. За подробна справка е посочено кой е компетентният орган, който следва да я изготви, както и таксата, която се дължи. Съдът намира, че ответникът е следвало да предостави на жалбоподателя информацията, която се съдържа в писмото – кои лични данни се обработват, на какво основание, от кои получатели, с какви цели, на какво основание и с какъв срок на съхранение. Тази информация не е предоставена на жалбоподателя и в тази част отказът незаконосъобразен и следва да бъде отменен. По отношение на по-подробна справка за конкретните операции по обработването, свързани с всяко отделно преминаване през ГКПП на страната, административният орган правилно е насочил жалбоподателя към компетентният орган и е посочил дължимата такса в съответствие с чл.15, §3 от Регламент /ЕС/ 2016/679. 7)

по отношение на системните дневници по чл. 63 от ЗЗЛД, класификацията на данните по чл. 48 от ЗЗЛД и детайлите по обработката съгласно чл. 54 от ЗЗЛД, съдът намира, че информацията по чл. 48 и чл. 63 от ЗЗЛД не е част от дължимата такава по чл. 15 от ОРЗД.

Класификацията по чл. 48 от ЗЗЛД се прави само за нуждите на проверка на точността и надеждността при предаването на информацията за личните данни, като при неточност или незаконосъобразно предаване субектът на данните се уведомява. В случая липсва такова уведомяване, поради което ответникът не дължи друга информация по тази разпоредба. Същото се отнася и до водените системни дневници по чл. 63 от ЗЗЛД, които се използват единствено за проверка на законосъобразността на обработването, за самоконтрол, за гарантиране на целостността и сигурността на личните данни и при наказателни производства. Следователно информация за тези дневници също не се дължи. Дължима обаче е информацията по чл. 54 от ЗЗЛД – цели, за които се обработват данните, правното основание за обработването, срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно – критериите, използвани за определяне на този срок; получателите или категориите получатели на личните данни, включително в трети държави или международни организации; друга допълнителна информация, по-специално в случаите, когато личните данни са събрани без знанието на субекта на данните.

По отношение на данните в информационните фондове на МВР, достъп до които е предоставен, посочената информация е дължима и се съдържа в отговорите на съответните структури, от които е изискана. Поради това същата следва да бъде предоставена в пълен обем. Що се отнася до информацията за личните данни, обработвани в информационните фондове, достъпът до които е отказан законосъобразно съобразно изложеното по-горе, същата не се дължи. Дължима е обаче в частта, в която отказът е незаконосъобразен и следва да бъде предоставена на жалбоподателя.

Предвид горното съдът приема, че решение № 328605-130 от 10.06.2026г. на ВПД директор на ГДНП в частта, в която е отказан достъп до личните данни на жалбоподателя, обработвани в АИС „Регистър на спешните повиквания 112“, ЕАРКООС, АИС „Граничен контрол“ без подробна справка за всяко преминаване през ГКПП и относно предоставяне на детайлна информация за целите, правното основание, получателите и срока на съхранение на личните данни в тези системи, както и в информационните фондове на МВР, достъп до личните данни в които е предоставен на жалбоподателя, следва да бъде отменено, а преписката - върната на органа за ново произнасяне при съобразяване указанията на съда. В останалата част жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на страните не се дължат разноски с оглед частичното уважаване и частичното отхвърляне на жалбата.

По посочените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, Второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 328605-130 от 10.06.2026г. на ВПД директор на ГДНП в частта, в която е отказан достъп до личните данни на И. Н. И., обработвани в АИС „Регистър на

спешните повиквания 112“, ЕАРКООС, АИС „Граничен контрол“ без подробна справка за всяко преминаване през ГКПП и относно предоставяне на детайлна информация за целите, правното основание, получателите и срока на съхранение на личните данни в тези системи, както и в информационните фондове на МВР, достъп до личните данни в които е предоставен на жалбоподателя.

ИЗПРАЩА преписката на ВПД Директора на ГД „Национална полиция“ за ново произнасяне по заявление с рег. № 3228605-12/23.01.2026 г., подадено от И. Н. И. в частта, в която е отказан достъп до личните му данни, обработвани в АИС „Регистър на спешните повиквания 112“, ЕАРКООС, АИС „Граничен контрол“ без подробна справка за всяко преминаване през ГКПП и относно предоставяне на детайлна информация за целите, правното основание, получателите и срока на съхранение на личните данни в тези системи, както и в информационните фондове на МВР, достъп до личните данни в които е предоставен на жалбоподателя, съобразно дадените указания от съда и в 1-месечен срок от влизане в сила на решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. И. в останалата част като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: